Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 6-7/100-101. Kraków, czerwiec—lipiec 1927 r. Rocznik XV.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁAŚCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Prenumerata kosztuje rocznie Zł. 12·—. Numer pojedynczy Zł. 1·—. **Członkowie Tow. katol. właść. realn.,** w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.

Redakcja i Administracja: UL. KARMELICKA 15, I. P. Telefon Nr. 1340 b. Redaktor odpowiedzialny: Dr. FRANCISZEK MUSSIL.

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I. piętro,** otwarte jest dla członków, którym udziela się informacji i porady prawnej codziennie od godz. **9—12** przed południem i od godz. **4—6** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych. — Telefon 1340 b.

Właściciele realności popierajcie swój organ „Czasopismo właścicieli realności"

Członkowie zapłaćcie zaraz zaległą wkładkę za 1926 r. oraz wkładkę na 1927 r.

POPIERAJCIE SWÓJ ORGAN „CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI".

Apel do Członków!

Upraszamy o bezzwłoczne zapłacenie wkładki za 1927 r. względnie zapłacenie reszty zaległej wkładki. Sz. Członkowie otrzymują bezpłatnie od 1 stycznia 1927 r. „Czasopismo". Całoroczna wkładka wynosi tylko zł. 12·— (miesięcznie zł. 1·—, dziennie tylko 3 grosze). Chyba nie znajdzie się żaden właściciel, któryby korzystając z praw członka — i z bezpłatnego dostarczania „Czasopisma" — nie wpłacił tej drobnej wkładki.

Kto wkładki do 15 czerwca 1927 r. nie zapłaci, będzie obowiązany, począwszy od 15 czerwca 1927 r., oprócz wkładki dopłacać po zł. 2·— na pokrycie kosztów inkasenta.

WYDZIAŁ.

Kwitarjusze na potwierdzanie odbioru czynszu.

Według nowej ustawy o opłatach stemplowych pokwitowania (potwierdzenia) z odbioru czynszu (komornego) muszą być wydzierane z ksiąg grzbietowych z pozostawieniem talonu.

Kwitarjusze takie, zawierające 100 kwitów, wydaje Okręgowy Związek Towarzystw Właścicieli Domów w Poznaniu. Na życzenie Sz. Członków — Wydział Towarzystwa sprowadza takie kwitarjusze, które można zamawiać i nabywać w biurze Towarzystwa (Karmelicka 15) po cenie zł. 1·—.

Kilka słów o lewicowym projekcie Ministra Robót Publicznych p. Moraczewskiego o rzekomem umożliwieniu ruchu budowlanego.

Na Walnem Zgromadzeniu, odbytem dnia 14-go maja br. omówiliśmy obszernie ten projekt, dążący wprost do socjalizacji prywatnej własności miejskiej. W sprawozdaniu z przebiegu Walnego Zgromadzenia znajdą czytelnicy streszczenie i zapatrywanie dotyczące tego projektu. Sprawie tej tak ważnej i żywo dotyczącej własność realną, chcemy poświęcić kilka słów.

Jak wiadomo z dzienników, projekt Ministra Moraczewskiego był przedmiotem rozważań na posiedzeniu komitetu ekonomicznego Rady Ministrów, a w dniu 30-go kwietnia br. odbyła wyłoniona specjalna komisja posiedzenie. Projekt p. Moraczewskiego wzorowany jest w zupełności na stosunkach

panujących we Wiedniu pod panowaniem socjalistycznej Rady miejskiej.

Zacytujemy tu kilka ustępów z artykułu „Miasta Polskiego" Nr 19, pod tytułem „Niewolnicze naśladownictwo wzorów niemieckich", który powiada:

„W Wiedniu socjalistyczna rada miejska wybudowała 42.000 „komunalnych" mieszkań, w Niemczech podatek na rozbudowę dosięga 40% przedwojennego komornego, dla czegożby więc socjaliści polscy nie mieli naśladować swych towarzyszów niemieckich?

Mogą tamci pobierać 40%, — możemy w Polsce ściągnąć nawet 70%! — Wzorem Niemiec!

Czy istnieją różnice pomiędzy miejską własnością nieruchomą w Niemczech a w Polsce, — o to naszych socjalistów bynajmniej głowa nie boli.

A jednak... może istnieją. Rozważmy.

Dzięki intensywnej polityce mieszkaniowej w Niemczech budowano przed wojną znacznie więcej, aniżeli w Polsce. Wobec znacznej podaży mieszkań, przewyższającej niejednokrotnie zapotrzebowanie, zaludnienie mieszkań było znacznie mniejsze niż u nas, a w zależności od wyższego stopnia kultury społeczeństwa użytkowanie mieszkań było o wiele mniej barbarzyńskie, wobec czego stan budowli mieszkalnych był nieporównanie lepszy, niż u nas.

Zniszczenie wojenne nie tknęło domów mieszkalnych w Niemczech z wyjątkiem nieznacznych naogół strat, spowodowanych przez inwazję rosyjską do Prus Wschodnich.

Przez miasta polskie przewalała się tam i z powrotem w ciągu lat pięciu żelazna fala wojenna: czego nie pochłonęła pożoga, co nie legło w gruzy pod pociskami dział, to systematycznie odzierali okupanci, rekwirując klamki, okucia, dachy. Co pozostało, niszczyła sama ludność: wyrąbywano belki, krokwie, poręcze schodów, — szły na opał podłogi, drzwi, okna. Do dziś dnia stoją szkielety takich domów, będące świadkami tych czasów wojny, kiedy ustało prawo własności, kiedy „wszystko było wolno".

Po wojnie przyszły kataklizmy ekonomiczne. Inflacja szalała zarówno u nas, jak w Niemczech. I tu i tam właściciel wywłaszczony został całkowicie z dochodu. Ale pod względem dbałości o same objekty miejskiej własności nieruchomej — jakaż przepastna różnica!

Podczas gdy w Polsce zniszczenie powojenne budowli mieszkalnych, jak zgodnie stwierdzają i rzeczoznawcy i fakta, przewyższyło znacznie zniszczenia wojenne, w Niemczech domy nie ucierpiały prawie wcale, albo bardzo nieznacznie.

Podczas najsroższej inflacji w Niemczech, kiedy właściciel domu otrzymywał zasadnicze komorne stosownie do ustawy o ochronie lokatorów, Magistraty miast niemieckich zobowiązały lokatorów do remontu i co miesiąc, w miarę spadku waluty, układały mnożniki i dostarczały właścicielowi domu pieniędzy na większy remont, na konserwację budynku, na administrację, na świadczenia. W roku 1923, przy zachowaniu śmiesznej sumy przedwojennego komornego, mnożnik na remont domu w Niemczech stanowił 500.000, aż wreszcie doszedł do zawrotnych cyfr wielomiljonowych. Komorne uiszczane było co dwa tygodnie. Pomimo więc inflacji właściciel remontował swą nieruchomość, a co pół roku obowiązany był złożyć rachunek z pieniędzy na ten cel zużytych. Niezużytkowane na remont pieniądze podlegały zwrotowi lokatorom. Wobec takiego postawienia sprawy w interesie właściciela domu leżało zużytkować na remont całą przeznaczoną mu na to przez prawo sumę. Tem samem niemiecka własność nieruchoma ocalała od zniszczenia — i obecnie, przy 110% komornego przedwojennego w złocie, remont bieżący nie przewyższa 7% dochodu. Tymczasem w Polsce w tymże czasie komorne spadło do absurdalnie niskiej stawki, a właściciel domu nietylko pozbawiony został całkowicie dochodu, ale nawet możności uratowania swego mienia od całkowitej ruiny.

I tu i tam — inflacja, i tu i tam — ochrona lokatorów, i tu i tam — spadek komornego, a jednak, przyznajcie panowie socjaliści z pod znaku P. P. S. — różnica ogromna: w Niemczech niema miasta, w któremby się waliły w gruzy setki domów, w któremby trzeba było wkładać po kilkadziesiąt miljonów na uratowanie od zagłady rozpadających się ruder! Z których trzebaby było wysiedlać mieszkańców i budować dla nich baraki!

Sam wygląd domów w Niemczech w porównaniu ze stanem obecnym naszych nieruchomości miejskich świadczy dobitnie o różnicy prawodawstwa mieszkaniowego tu i tam i nie przemawia za wyrażeniem uznania dla socjalistycznego ojca naszej Ustawy o Ochronie Lokatorów, p. Ministra Moraczewskiego.

Niemcy, przeszedłszy ospę eksperymentów socjalistycznych w dziedzinie gospodarki mieszkaniowej, powracają do zasad, norm i warunków przedwojennych, — my oddalamy się od nich.

Tam właściciel domu pobiera 110% przedwojennego komornego w złotej marce, u nas p. Minister Moraczewski zamierza zatrzymać dochód właściciela na 80% przedwojennego komornego w zdewaluowanej blisko do połowy polskiej złotówce.

Tam płaca i praca powróciła do przedwojennej normy: opłata za wodę i kanały np. od przeciętnej nieruchomości w Berlinie, posiadającej 70 izb mieszkalnych, wynosi około 30 marek, dozorca otrzymuje za swe usługi mieszkanie, materjały do utrzymania domu w porządku i kilkanaście marek pensji miesięcznie i t. p. U nas świadczenia dawno przekroczyły normę przedwojenną w złocie i nieustannie dążą do zwyżki; toż samo zauważyć można i w stosunku do

robocizny budowlanej, podczas gdy wydajność robotnika obniżyła się niepomiernie. Przemysłowcy budowlani zwrócili np. uwagę p. Grabskiemu, że murarz który przed wojną wykładał np. 800—900 cegieł dziennie, dziś, przy 8-mio godzinnym dniu roboczym, pracując na dniówkę, wykłada ich 250".

Etyka lokatorów w Niemczech jest zupełnie inna niż u nas, lokator tamtejszy ma wrodzone w sobie poczucie obowiązku płacenia punktualnie czynszu, — tam się lokator wprost wstydzi, gdy czynszu w terminie nie zapłaci. Tam stosunki w Sądach są również odmienne od naszych, o ile właściciel domu zmuszony jest zwrócić się do Sądu w sprawie zapłaty zaległego czynszu, sprawa zostaje w krótkim czasie załatwioną, a lokator wiedząc o tem, nie dopuszcza zazwyczaj nawet do rozprawy, płacąc zaległy czynsz. Zaznaczyć należy, że ubogimi lokatorami niemogącymi płacić czynszu, opiekuje się tam gmina, będąc obowiązaną takim lokatorom, czy to dać pomieszczenie, czy też zapłacić za niego zaległy czynsz, by go dachu nad głową nie pozbawiać. Tam zwraca się właścicielom domów podatki zapłacone za lokatorów usuniętych, którzy czynszu nie zapłacili.

A jak u nas? Czynszów nie odbieramy, — podatków zapłaconych nam nie zwracają. Wskutek zdemoralizowania lokatorów, przewlekłej procedury sądowej, niesumienności lokatorów, wrodzonego zamiłowania do nieporządku, do nieposzanowania cudzej własności, właściciele domów wystawieni są wprost na łup niesumiennych lokatorów.

Bardzo ujemny sąd wydał prof. Kemmerer o naszych, pod tym względem panujących stosunkach.

„Jeżeli weźmiemy ponadto pod uwagę ogólny stan gospodarczy państwa w Niemczech i w Polsce, — tam nadmiar kapitałów i ich płynność, — tu brak ich zupełny; jeżeli porównamy wysokość stopy procentowej tam i tu, to musimy dojść do przekonania, że różnica w sytuacji własności nieruchomej w Niemczech i w Polsce jest olbrzymia na korzyść pierwszej.

A jednak, jeżeli własność nieruchoma miejska w Niemczech obciążona jest olbrzymim haraczem w postaci podatku na rozbudowę w wysokości, przewyższającej 40% przedwojennego komornego, nikt nie powie, że jest to objaw normalny i że da się na dłuższy czas utrzymać. Pomimo, że z 10 cio procentowych podwyżek komornego na rzecz właściciela przypada zwiększanie komornego o 3½% i dochód jego stopniowo się zwiększa, właściciele nieruchomości bardzo energicznie protestują przeciwko socjalistycznym eksperymentom.

Organ własności nieruchomej „Grundeigenthum", krytykując gospodarkę mieszkaniową, pisze:

„Należy zakończyć zarówno z uprzywilejowaniem, t. zw. towarzystw ogólnej użyteczności, jako też z dotychczasowym podziałem sum, otrzymanych z komornego. Musi wrócić do swych praw prywatny przemysł budowlany. Ci zaś, którzy nie chcą pojąć, że system gospodarki przymusowej w sprawach mieszkaniowych prowadzi do zniszczenia starych domów, do niemoralności, do korupcji, do nieograniczonej samowoli nieudolnych zrzeszeń i socjalizmu, albo utracili zmysł rzeczywistości, albo też mają na myśli tylko własne korzyści, które mogą osiągnąć przy tym systemie".

A wszak, porównywując projekt polski z pierwowzorem niemieckim skonstatować należy, że prześcignął on ów pierwowzór pod każdym względem. Jeżeli niemieckie prawo mieszkaniowe prowadzi do zniszczenia starych domów, to projekt polski skazuje je wprost na zagładę.

Jeżeli tamten podział komornego prowadzi do niemoralności, pomimo, że wszyscy lokatorzy starych domów w równej mierze pociągnięci są do świadczeń na rzecz rozbudowy, to polski projekt podatku na rozbudowę jest wprost amoralny, gdyż dzieli społeczeństwo na warstwy uprzywilejowane i na takie, na które zwala cały ciężar odbudowy kraju. Prosimy tylko przypomnieć sobie, co powiedział prof. Kemmerer o moralności polskiego systemu podatkowego!"

Dr Fr. M.

Skrzynki na popiół i śmieci.

Bardzo wielu właścicieli realności dotąd nie sprawiło, względnie nie zamówiło skrzynek na popiół. Wobec tego od pewnego czasu chodzą po domach organa Magistratu i sprawdzają, którzy właściciele realności dotąd skrzynek nie sprawili, względnie nie zamówili.

Zwracamy uwagę, że wystarczy w zupełności wykazanie się odnośnemu organowi, że się skrzynki zamówiło. Wstawianie skrzynek na razie nie jest wymagane, a nawet radzimy Sz. Członkom, aby nowych skrzynek na razie do użytku nie dawali, a to z tego powodu, że zakład czyszczenia miasta rozpocznie intenzywne wywożenie (2 razy w tydzień z każdego domu) popiołu i śmieci dopiero z chwilą, gdy wszystkie domy będą w skrzynki zaopatrzone, co prawdopodobnie dopiero w jesieni nastąpi. Obecnie wywóz następuje nieregularnie, co powoduje gromadzenie się większej ilości popiołu i śmieci, które wysypywane obok skrzynek i na skrzynki, powodują zanieczyszczanie i niszczenie tychże.

Ze względu więc na znaczny koszt połączony ze sprawieniem tych skrzynek, radzimy zakupionych skrzynek na razie do użytku nie oddawać, lecz chwilowo je przechować.

Z uwagi, że jak wspomnieliśmy, wielu właścicieli dotąd skrzynek nie sprawiło, względnie nie za-

mówiło, postanowił Magistrat w najbliższym czasie przystąpić do przymusowego wstawiania skrzynek i ściąganie należytości w drodze egzekucyjnej.

Skrzynki w ten sposób wstawione wypadną znacznie drożej, niż dotąd sprzedawane. Ściąganie w drodze egzekucji należytości wyniosą możliwie ponad zł. 50·— od skrzynki.

Zwracamy więc na to uwagę Sz. właścicieli domów i radzimy nie zwlekać, lecz skrzynki bezzwłocznie zamawiać.

Skrzynki nadal można w biurze Towarzystwa (Karmelicka 15) zamawiać i spłacać w dogodnych ratach.

Z uwagi, że jak do wiadomości naszej doszło, chodzą po domach różne osobniki, podszywając się pod miano akwizytorów, względnie inkasentów Towarzystwa — przeto zwracamy uwagę, że akwizytorzy, względnie inkasenci Towarzystwa Katolickich Właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych zaopatrzeni są w odpowiednie legitymacje, zaopatrzone podpisem prezesa Dra Mussila. Również akwizytorzy, względnie inkasenci Towarzystwa Właścicieli realności W. Krakowa zaopatrzeni są w odpowiednie legitymacje. Zwracamy na to uwagę i radzimy od zgłaszających się żądać odpowiedniego legitymowania się, aby uniknąć nieprzyjemności, połączonych z zamawianiem u osobników niepowołanych.

Akwizytorzy, względnie inkasenci nasi uprawnieni są także do odbioru zaliczek, względnie całej należytości za skrzynki.

Upraszamy właścicieli realności, którym skrzynki wstawiono, względnie którzy płacą ratami, o wpłacanie należytości w biurze Towarzystwa, Karmelicka 15.

Prezydjum.

Ukonstytuowanie się Wydziału.

Na posiedzeniu Wydziału Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych dnia 21 maja 1927 r. ukonstytuował się Wydział, wybierając przez aklamację po raz 6 na lat 4 prezesem adwokata Dra Franciszka Mussila.

Wiceprezesami wybrani zostali pp. Dr. Aleksander Bakałowicz, Bronisław Bochenek i Jacek Heggenberger.

Sekretarzami: pp. Dr. Tadeusz Jakubowski, inż. Bronisław Stasicki i Zofja Świszczowska.

Skarbnikiem p. Leopold Honkiszewski, zastępcą p. Stefan Ciechanowski. Sekretarzem referentem jest Mgr. Tadeusz Nartowski.

Skład Komisji redakcyjnej: pp. Dr. Aleksander Bakałowicz, Bronisław Bochenek, Stefan Ciechanowski, Dr. Franciszek Mussil, prof. Stachiewicz, Dr. Michai Świgost, inż. Franciszek Skowron, Dr. Józef Włodek.

Od Redakcji.

Numer niniejszy wydajemy jako podwójny na czerwiec i lipiec. Następny numer wyjdzie z końcem sierpnia b. r.

Sprawozdanie z przebiegu dorocznego Walnego Zgromadzenia.

W sobotę dnia 14 maja 1927 r. odbyło się pod przewodnictwem prezesa, adwokata Dra Franciszka Mussila doroczne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych w sali Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie przy ul. Basztowej L. 8, I p., z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie.
2) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3) Sprawozdanie z czynności Wydziału i sprawozdanie kasowe za 1925 r. oraz udzielenie absolutorjum.
4) Omówienie spraw aktualnych: Podatek wodociągowy — Projektowane zmiany ustawy o ochronie lokatorów — Wybory do Rady miejskiej.
5) Uzupełniające wybory członków Wydziału, zastępców i Komisji Kontrolującej.
6) Wnioski.

Zebranie przy udziale około 200 osób otworzył prezes o godzinie 6·50 wieczorem. Po powitaniu obecnych, oraz oddaniu hołdu pamięci ś. p. członków Towarzystwa, zmarłych w okresie sprawozdawczym, co obecni przez powstanie uczcili, poświęcił prezes słów kilka o stosunkach panujących w obecnej Radzie miejskiej, zwrócił uwagę obecnym, że w niedługim czasie odbędą się niezawodnie wybory do Rady miejskiej, zaznaczył, że tak jak przed wojną główną pozycję budżetu stanowiły dochody z własności nieruchomej, tak też i nadal właściciele realności będą głównymi filarami budżetu miejskiego.

Z tego też powodu właściciele realności najbardziej zainteresowani są gospodarką miejską, powinni mieć przeważający wpływ na sprawy samorządu.

Obecna Rada miejska od kilkunastu lat nie odnawiana, nie rozwija należytej energji. Sytuacji nie poprawiły rządy komisarskie, a panująca w reaktywowanej Radzie miejskiej większość uchwala wszelkie wnioski prezydjum Magistratu. Obciążenie mieszkańców gminy, a w szczególności właścicieli realności jest olbrzymie, stale co roku wzrasta. Gospodarzy się bez należytego planu. Mimo że w Radzie miejskiej zasiada bardzo poważna ilość radców, będących właścicielami realności, ci jednak będąc związani blokiem, głosują za wnio

skami większości, wbrew własnym interesom, przyczyniając się do coraz większego obciążania własności realnej. Należyta gospodarka musi polegać na dostosowaniu wydatków do dochodów, a nie odwrotnie. Przyszłą Radę miejską czeka trudne zadanie wprowadzenia odpowiedniej polityki finansowej, gospodarczej i mieszkaniowej. Poprawa stosunków zależeć będzie od składu przyszłej Rady miejskiej, będzie jej obowiązkiem.

Prezes zwracając na to uwagę, zaznacza, że w najbliższym czasie utworzony zostanie z łona Wydziału specjalny komitet, którego zadaniem będzie przygotować należyty teren do przyszłych wyborów, koniecznem jest, aby właściciele realności wprowadzili do przyszłej Rady miejskiej jak największą ilość reprezentantów własności realnej, jakościowo i fachowo, odpowiednio znających stosunki miejskie, energicznie broniących interesów własności realnej, będącej podstawą bytu i wyglądu miasta. Od przyszłej Rady miejskiej zależeć będzie utrzymanie katolickiego charakteru miasta.

Apelował prezes do obecnych, żeby na wezwanie komitetu wszyscy, jak jeden mąż, do pracy stanęli i w akcji wyborczej wzięli solidarnie udział.

Następnie odczytał sekretarz Mgr. Nartowski protokół z poprzedniego Walnego Zgromadzenia, który obecni do wiadomości przyjęli, jak również przyjęli do wiadomości sprawozdanie z czynności Wydziału i sprawozdanie kasowe za 1926 r., udzielając jednogłośnie Wydziałowi absolutorjum.

Przystąpiono do uzupełniających wyborów członków Wydziału, zastępców i Komisji kontrolującej, dokonanych na lat 4.

Wybrani zostali jednogłośnie:

Członkowie Wydziału: Dr. Aleksander Bakałowicz, Bronisław Bochenek, Stefan Ciechanowski, inż. Franciszek Drobniak, Jacek Heggenberger, Leopold Honkiszewski, Dr. Tadeusz Jakubowski, Michał Klimczyk, Felicja Kowalewska, Dr. Bronisław Markiewicz, Józef Matz-Marski, Dr. Franciszek Mussil, ks. Dr. Karol Nikiel, prof. Piotr Stachiewicz, Zofja Świszczowska, Adam Szarski, Michał Wojas.

Zastępcami: Andrzej Büttner, Tomasz Dąmbski, Rudolf Pally, Bronisław Stasicki, Leopold Steinmassel, Dr. Michał Świgost, Dr. Aleksander Teichman, Dr. Józef Włodek.

Członkami Komisji kontrolującej: Jan Budkiewicz, Franciszek Czajka, Izydor Sztaudynger.

Przystąpiono do 4 punktu porządku dziennego; przewodnictwo objął wiceprezes p. Bronisław Bochenek, a prezes Dr. Franciszek Mussil omówił szereg spraw aktualnych. Przedewszystkiem przedstawił genezę ustawy o ochronie lokatorów, nadmienił, że dzięki licznym memorjałom, wniesionym przez Towarzystwo, oraz energicznej akcji Związku Stowarzyszeń właścicieli nieruchomości w Warszawie, udało się sparaliżować starania związków lokatorskich, żądających wstrzymania podwyżek komornego od mieszkań 2- i 3-pokojowych. W Warszawie odbyło się kilka zjazdów delegatów, zrzeszonych w Związku Towarzystw realnościowych, w których Towarzystwo nasze brało udział. Zarząd Związku niespuszczając z oka sprawy ustawy o ochronie lokatorów i wielu innych spraw, dotyczących własności realnej, interwenjował kilkakrotnie u poszczególnych ministrów i miarodajnych czynników.

Wydział Towarzystwa podejmuje dalszą akcję, a mianowicie: starania w sprawie płacenia czynszów za bezrobotnych lokatorów, przez co tysiące domów i to najbiedniejszych właścicieli, pozbawionych jest dochodów. Chodzi o stworzenie funduszu na ten cel, względnie nałożenie obowiązku płacenia czynszów z takich mieszkań przez gminy.

Starania, aby przy ocenie wartości własnych mieszkań właścicieli, uwzględniano, że właściciele realności (zwłaszcza domów o małych mieszkaniach, z lokatorami bezrobotnymi), z których dochody nie wystarczają nawet na pokrycie wydatków, wzgląd ten brać pod uwagę.

Dalej przedstawił prezes najnowszy projekt lewicowy Ministra Robót Publicznych Moraczewskiego, mający rzekomo na celu umożliwienie ruchu budowlanego. Projekt mający na celu wprost socjalizację prywatnej własności miejskiej, a streszczający się jak następuje:

1) Zawiesić na 1/2 roku bieg podwyżek komornego od lokali wszystkich kategoryj.

2) Obniżyć podwyżki kwartalne od lokali jednopokojowych z 6% na 3%, od lokali 2- i 3-pokojowych do 4% kwartalnie.

3) Przedłużyć bieg podwyżek komornego od lokali 4, 5 i 6-pokojowych do 120% komornego podstawowego.

4) Przedłużyć bieg podwyżek komornego od lokali handlowych i przemysłowych, oraz mieszkań 7-pokojowych i większych do 150% przedwojennego komornego.

5) Odebrać właścicielom dochód z komornego przewyższający 80% podstawowego komornego z tem, aby właściciele domów płacili od lokali 1, 2 i 3 pokojowych po dojściu do 100% przedwojennego komornego 20% podatku; od lokali 4, 5 i 6 pokojowych po dojściu komornego do 120% — 40%; od lokali 7-pokojowych i większych, oraz sklepów i pomieszczeń handlowych i przemysłowych — 70% przedwojennego komornego.

6) Zmusić Rady miejskie do uchwalenia podatku na rozbudowę, na który składać się mają wszelkie podwyżki komornego ponad 80%, a w razie oporu wstrzymać wszelkie podwyżki komornego tak długo, dopóki nie zapadnie odpowiednia uchwała Rady miejskiej, lub też nie zostanie uchwalona odpowiednia ustawa o podatku od nieruchomości.

7) Wszystkie w ten sposób zdobyte fundusze służyć mają na budowę przez gminy tanich mieszkań dla niezamożnej ludności.

Projekt ten, którego inicjatorem ma być członek P. P. S., ławnik Magistratu m. Warszawy p. Toeplitz, wzorowany jest na socjalistycznej gospodarce miasta Wiednia.

Pytanie, czy taki projekt potrafiłby przyciągnąć zagraniczne kapiłały dla rozbudowy. Wysuwanie podobnych projektów, będących w rażącej sprzeczności z zaleceniami misji prof. Kemmerera, bezwarunkowo nie wzbudzi zaufania kapitału amerykańskiego do Polski.

Wspominał również prezes Dr. Mussil, że prof. Kemmerer omawiając bardzo wyczerpująco naszą politykę mieszkaniową, stawia następujące zalecenia: 1) Rząd powinien dać zapewnienie, że nie będzie powtarzał polityki wywłaszczeniowej; 2) należy jak najwcześniej zarzucić cały program ograniczeń, 3) zerwać natychmiast z polityką udzielania moratorjum w płaceniu komornego i podatków.

Zdaniem prof. Kemmerera, trudności jakie mają do zwalczenia właściciele realności i cała ludność odnośnie do mizerji mieszkaniowej, polegają na błędnej polityce mieszkaniowej Rządu.

W Polsce są stosunki mieszkaniowe najgorsze, a mimo tego, podczas gdy w innych krajach ograniczenia wprowadzone ustawami o ochronie lokatorów, zupełnie prawie zniesiono, lub się stopniowo znosi, u nas myśli się o dalszych ograniczeniach.

Dopóki Rząd nie zmieni swej błędnej polityki mieszkaniowej, ruch budowlany się nie ożywi, domy będą się w coraz szybszem tempie walić, ubywać będzie mieszkań.

Rząd musi się liczyć z tem, że podwyżka czynszów jest konieczną. Rząd musi swoim urzędnikom i funkcjonarjuszom dawać tyle, aby mogli płacić czynsze.

W sprawie obciążania właścicieli realności podatkami i opłatami przez Magistrat stoł. król. m. Krakowa przedstawił prezes uchwalony przez Radę miejską na posiedzeniu dnia 2 grudnia 1926 r. dodatek w wysokości 50% do państwowego podatku od nieruchomości.

Nadmienił, że na posiedzeniu tem zaprotestował przeciw tak znacznemu obciążeniu właścicieli realności, niestety wniosek jego nie uzyskał poparcia ze strony radców miejskich, będących właścicielami realności — ci ostatni bowiem związani blokiem rządzącej dziś większości, głosowali za wnioskiem Magistratu, wbrew własnym interesom, a wobec tego w głosowaniu wniosek prezesa Dra Mussila upadł.

W przedmiocie nadmiernego obciążania mieszkańców gminy przemawiali jedynie posłowie ze stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji pp. Holeksa i Puchałka, a senator Adelman przemawiał przeciwko uchwaleniu 50% dodatku.

Omówił dalej prezes jeszcze sprawy latarń, rzekomo mających oświetlać numery domów sprawę podatku wodociągowego, bezprawnego nazywania tego podatku w nakazach płatniczych „stałą opłatą wodociągową", przeciwko czemu szereg właścicieli domów wniósł odpowiednio umotywowane odwołania do Województwa. Omówił sprawę opłat za wywóz popiolu i śmieci — uproszczenia przy zeznaniach do podatku dochodowego. Sprawę orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, normującego warunki pracy i płacy dozorców domów, oraz kilka innych aktualnych spraw.

Objąwszy z powrotem przewodnictwo, udzielił głosu radcy miejskiemu p. Marskiemu, który w dosadnych słowach i wyczerpująco przedstawił zaniedbania zarządu miasta, zwłaszcza w dzielnicach przyłączonych, na zakończenie zwrócił się również do zebranych z gorącym apelem, aby przy odbyć się mających wyborach do Rady miejskiej wzięli solidarnie energiczny udział i we własnym interesie poparli jak najgoręcej akcję wyborczą.

Przemawiał następnie p. Dr. Włodek, krytykując również ostro różne zarządzenia Magistratu, a w szczególności w sprawie latarń oświetlających numery domów — krytykował marnowanie prądu, spowodowane świeceniem lampy przez szereg godzin w czasie dnia, zbyt wczesnego rozświecania lamp i niepotrzebnego rzekomego oświetlania numerów przez całą noc. Poruszył dalej cały szereg innych spraw, jak podatku wodociągowego, skrzynek do wywozu popiołu i śmieci itp.

Wkońcu przemawiali jeszcze pp. wiceprezes Towarzystwa właścicieli realności w Podgórzu Dyrcz, oraz prof. Piotrowski, ostro krytykując różne zaniedbania ze strony zarządu miasta — bezcelowość i rozrzutność gospodarki miejskiej.

Po wyczerpaniu dyskusji odczytał sekretarz Mgr. Nartowski następującej treści rezolucje, które obecni jednogłośnie uchwalili.

REZOLUCJE:

I. Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych, odbyte dnia 14-go maja 1927 r. wobec uszczerbku, a nawet zupełnego braku dochodów, spowodowanego niepłaceniem czynszu przez bezrobotnych lokatorów, a temsamem niemożności zapłaty podatków i innych opłat z domów przypadających, domaga się stworzenia na ten cel specjalnego funduszu, względnie nałożenia na gminy obowiązku płacenia „czynszów".

II. Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych, odbyte dnia 14 maja 1927 r. uprasza o wydanie polecenia władzom skarbowym I instancji, aby odnośnie do mieszkań i lokali zajmowanych przez

Uwagi do załącznika: „Dział informacyjny“.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

Według ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1-go lipca 1926 r. Nr. 98 Dz. u. poz. 570 obowiązującej od dnia 1-go stycznia 1927 r. uległy zmianie opłaty od pełnomocnictw i od podań, względnie rekursów podatkowych. Wobec tego opłaty stemplowe podane pod „II“ działu informacyjnego załącznika do Czasopisma, są nieważne, a obowiązują natomiast następujące przepisy:

1) Pełnomocnictwa w zasadzie Zł. 3·—, pełnomocnictwa upoważniające do zastępstwa w sprawach należących w I-szej instancji do sądów powiatowych:

a) jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przewyższa Zł. 100·—, wolne są od opłaty;

b) jeżeli wartość jest wyższa Zł. 1·—.

2) Pełnomocnictwa upoważniające do zastępstwa w sprawie należącej w I szej instancji do Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu podlegają opłacie Zł. 1·—.

3) a) Podania w zasadzie od każdego arkusza Zł. 3·— · b) załączniki 50 gr.

4) Podania, względnie rekursy podatkowe:

a) jeżeli suma sporna nie przewyższa Zł. 50·—, wolne są od opłaty;

b) jeżeli suma sporna przewyższa Zł. 50·—, ale nie jest wyższa niż Zł. 100·— — 50 gr.;

c) jeżeli suma sporna przewyższa Zł. 100·— — Zł. 2·—.

Obecnie decyduje o wysokości opłaty stemplowej suma sporna, t.j. kwota, którą się zaczepia. Dotychczas podstawą ostemplowania była cała wymierzona należytość. N.p. z wymierzonej należytości Zł. 250·— strona uznaje Zł. 210·—, w takim razie rekurs co do kwoty Zł. 40·— będzie wolny od opłaty. Według dawniejszych przepisów rekurs w danym wypadku podlegałby opłacie Zł. 2·—.

Załączniki. drugie i dalsze egzemplarze rekursów, oraz odpisy, wolne są od opłaty.

5) Napisy (rubra) t.j potwierdzenie przyjęcia podania, podlegają opłacie 20 gr.

6) Rachunki przy należytości nieprzewyższającej Zł. 20·— wolne są od opłaty.

Od Zł. 20·— do Zł. 1000·— według skali:
od każdych pełnych lub zaczętych Zł. 50·— po 10 gr.
„ „ „ „ „ „ 100·— „ 20 „
„ „ „ „ „ „ 1000·— „ 2 Zł.
czyli 0.2%.

7) Pokwitowania:

a) z odbioru pieniędzy (czynszu) do wysokości Zł. 50·— wolne są od opłaty.

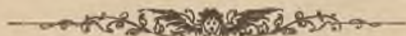
b) powyżej Zł. 50·—, bez względu na wysokość sumy 20 gr.

Pokwitowania (potwierdzenia) z odbioru czynszu (komornego) winny być wydawane z ksiąg grzbietowych z pozostawieniem talonu. Znaczki stemplowe nakleja się pionowo tak, aby część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi, na linji oddzielającej talon od pisma (t. j. kwitu) przeznaczonego do wycięcia. Po wycięciu pisma (kwitu) lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, zaś prawa na wydanem piśmie.

8) Wypowiedzenia: przy najmach miesięcznych należy zaopatrzyć każdy egzemplarz (jeden dla sądu i tyle ilu awizatów — o ile lokator ma sublokatora, względnie sublokatorów, należy i dla tych dołączyć po jednym egzemplarzu) znaczkami stemplowemi po 30 gr. — przy innych najmach (kwartalnych i t. p.) po Zł. 1·—.

Uwaga: do wszystkich powyższych kwot dolicza się 10%.

§ 46 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10-go listopada 1926 r. Nr. 123 Dz. u. poz. 713.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

Wkładka roczna 12 Zł. Wpisowe jednorazowe 2 Zł.

Ważne dla właścicieli realności.

I.

W biurze są do nabycia:

Następujące druki (formularze):

a) **Formularze** warunków (umów najmu) i regulamin porządku domowego.
b) **Podania** o udzielenie podstaw wymiaru podatku dochodowego.
c) **Wnioski** na opróżnienie mieszkania (eksmissje) po 20 gr., napisy po 10 gr..
d) **Nakazy** oddania (mieszkań) po 12 gr., napisy po 8 gr.
e) **Podania** o ograniczenie względnie wstrzymanie egzekucji podatku dochodowego.

II.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

Patrz załącznik.

III.

Informacje i odpowiedzi pisemne.

W sprawach dotyczących własności realnej udziela się krótkich odpowiedzi w niniejszym dziale, lub listownie, za nadesłaniem koperty zaopatrzonej znaczkiem pocztowym na odpowiedź.

IV.

Zeznania.

Zwracamy uwagę, że na żądanie załatwia się dla Szanownych członków za umiarkowaną opłatą, przez cały rok wszelkie sprawy podatkowe jak:

1. Fachowe na przepisach ustaw oparte sporządzanie przez cały rok zeznań do wszelkich podatków państwowych i gminnych.
2. Przestrzeganie i utrzymywanie w ewidencji terminów przedkładania zeznań.
3. Wnoszenie wszelkich zeznań i pism do władz skarbowych w terminach ustawą przepisanych.
4. Interwencja w zastępstwie stron u władz skarbowych w sprawach podatkowych przy załatwianiu i wyjaśnianiu usterek do zeznań do podatku dochodowego, podatku przemysłowego (obrotowego) majątkowego i t. p.
5. Sporządzanie odwołań i rekursów od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych Instancyj.

W ten sposób strona unika obowiązku i konieczności prowadzenia ewidencji i myślenia przez cały rok o różnych terminach, unika nakładania grzywien za nieprzedłożenie zeznań w przepisanych terminach, unika konieczności osobistej interwencji u władz skarbowych.

Należyte, na przepisach ustaw oparte układanie zeznań i sporządzanie odwołań, rekursów, jakoteż przestrzeganie terminów jest bardzo ważne. Nieprzedkładanie zeznań w terminach ustawą przepisanych, pociąga za sobą utratę prawa wnoszenia środków prawnych (odwołań, rekursów).

V.

Członek, który wkładkę roczną Zł. 12·— zapłacił, ma prawo:

1) **do bezpłatnego informowania się** w biurze Towarzystwa przy ul. Karmelickiej L. 15, I p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyj tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;
2) otrzymuje bezpłatnie niniejsze pismo, w którem podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;
3) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;
4) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece i t. p.;
5) w końcu ma prawo korzystania z **Biura administracji realności,** oraz z załatwiania spraw podatkowych za rocznym ryczałtem.

VI.

Wszelkich informacyj w sprawach dotyczących właścicieli nieruchomości, oraz **porady prawnej** udziela się członkom codziennie od godziny 9—12 i od 4—6 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

VII.

Czarna księga.

Przypominamy Szanownym Członkom, że w biurze Towarzystwa katol. właść. realn. znajduje się **„Czarna księga"** z wykazem nie zasługujących na zalecanie lokatorów i dozorców domów.

Wskazanemby było, aby Szanowni Członkowie, będąc często narażeni na różne szykany, z wykazu tego korzystali i wpisywali lub pisemnie zgłaszali do „Czarnej księgi" uwagi i żale na lokatorów nie płacących czynszu lub z innych powodów nie odpowiednio się zachowujących, jak również uwagi o dozorcach domów.

Właściciele realności **winni stanowczo** we własnym interesie przed wynajęciem mieszkania zasięgać w biurze Towarzystwa informacji o lokatorze.

VIII.

Wydział Towarzystwa ze względów statystycznych uprzejmie prosi Szan. Członków, którzy swe domy sprzedają, aby zechcieli bezzwłocznie podawać do wiadomości Towarzystwa imiona, nazwiska i adres nowych właścicieli jak również, aby zechceli **nakłaniać** nowonabywców do zapisywania się na członków. Leży to nawet w interesie Szan. Członków, którzy wśród roku realności sprzedają, gdyż o ile nowonabywca nie wstąpi jako członek, w takim razie dawny obowiązany jest wkładkę do końca roku zapłacić.

IX.

Po myśli § 7 Statutu członek wystąpić może z Towarzystwa z końcem roku i powinien przynajmniej na 15 dni przed końcem roku o wystąpieniu swem zawiadomić pisemnie prezydjum.

Zaniedbanie tego terminu pociąga za sobą obowiązek uiszczenia wkładki na rok następny.

X.

Biuro administracyj realności

ulica Karmelicka 15 I p., przyjmuje pod bardzo przystępnemi warunkami **całkowite administracje realności** oraz **częściowe** (załatwianie spraw podatkowych, zeznań, interwencyj u władz, spraw najmu, wypowiedzeń i t. p.) dając Szan. właścicielom gwarancję należytego załatwiania tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach ustaw oparte załatwienie wszelkich w zakres administracji wchodzących czynności. Zarazem poleca godnych zaufania administratorów.

XI.

Reklamacje.

Każdy członek, któryby naszego „Czasopisma“ nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I p.).

Reklamacje będą tylko do 14-tu dni uwzględniane.

Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczenia „Czasopisma właścicieli realności“ upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

XII.

Pomoc, porada i obrona w sprawach podatkowych.

Zapoznanie się z różnorodnemi ustawami, rozporządzeniami i przepisami, ulegającemi często zmianom, jest bardzo trudne i nader skomplikowane i żaden właściciel nie może się zorjentować w sposobie składania zeznań, terminach i t. p., nie może wiedzieć, ile ma płacić, a już tem bardziej nie wie, na jakiej podstawie wymiar uskutecznionym został. Każdy powinien mieć możność skontrolowania, że to, co płaci, też rzeczywiście od niego się należy.

Podatnik nie będąc w możności skontrolowania, czy wymiar względnie przypis jest słuszny, niejednokrotnie bezwiednie płaci wyższy podatek niżby się należał.

Zeznania podatkowe, podania o uwolnienie od podatków o odroczenie i spłaty na raty, o ograniczenie i wstrzymanie egzekucji, odwołania, rekursy, zażalenia do Trybunału Administracyjnego, sporządza i załatwia, oraz informacyj w sprawach dotyczących podatku dochodowego, majątkowego, przemysłowego (obrotowego), podatków gminnych, opłat i należytości skarbowych udziela się członkom w biurze Towarzystwa w godzinach od 9—12 przed południem i od 4—6 po południu.

XIII.

Odwołania od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu.

Od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu odwołać się można do Sądu okręgowego cywilnego, jako apelacyjnego w przeciągu dni 14-tu od dnia ogłoszenia orzeczenia, a nie od dnia doręczenia na piśmie tego orzeczenia.

XIV.

Umieszczanie szyldów i gablotek, wywieszek, reklam świetlnych i t. p. urządzeń dozwolone jest jedynie za uprzedniem zezwoleniem Magistratu. Plany, wzgl. podania wnoszone do Magistratu na te urządzenia, mają być zgodnie z przepisami ustawy budowlanej, zaopatrzone podpisem właściciela odnośnej realności.

XV.

Związek Towarzystw Właścicieli realności w Warszawie, Zgoda 1, m. 11, do którego Towarzystwo nasze jako członek należy, wydaje tygodnik, poświęcony sprawom właścicieli realności „Miasto Polskie“. — Prenumerata wynosi rocznie *Zł* 15·—, półrocznie *Zł* 8·—, kwartalnie *Zł* 4·—.

XVI.

Spisy lokatorów dla oznaczenia ilości wody wolnej od opłaty taryfowej.

Przypominamy, że w myśl § 23 rozporządzenia wykonawczego do ustawy wodociągowej, obowiązani są właściciele domów przedkładać co roku w styczniu w Zarządzie wodociągu miejskiego (ul. Lelewela Dz. XII) wykazy ilości mieszkańców. Zmiany w ilości stałych mieszkańców i czas zmiany w ciągu roku mają być zgłoszone najpóźniej w ciągu pierwszych 14 dni najbliższego kwartału.

Ilość mieszkańców podaną w ostatnim spisie sprawdza Zarząd wodociągu miejskiego i służy za podstawę obliczenia.

W razie nie przedłożenia wykazu w oznaczonym terminie, podstawę wymiaru stanowi ostatni przedłożony w latach poprzednich spis mieszkańców.

Przedkładanie tych spisów jest bardzo ważne i leży w interesie właścicieli realności, gdyż wiadomo, że ilość wody na użytek domowy wolna od opłaty ustanowioną jest na 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę. Za wodę spotrzebowaną ponad maksymalną ilość, obliczaną na podstawie przecięcia rocznego, pobiera gmina miasta Krakowa opłatę taryfową od każdego metra sześciennego (m^3) nadwyżki.

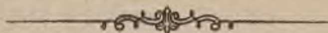
Odnośne druki można dostać bezpłatnie w Zarządzie wodociągu miejskiego, ewentualnie także w biurze Towarzystwa.

XVII.

Sposób uiszczania opłat stemplowych znaczkami stemplowemi.

Według art. 23 nowej ustawy stemplowej należy znaczki stemplowe przepisać początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma, albo też przepisać podpisami stron, stwierdzającemi zawarcie umowy.

Na pełnomocnictwach (art. 111) kasuje się znaczki stemplowe przez przepisanie ich początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu, lub też przez przepisanie znaczków stemplowych datą skasowania, oraz nazwiskiem lub firmą mocodawcy lub pełnomocnika.

właścicieli domów, zwłaszcza w domach składających się z lokatorów bezrobotnych, w domach, z których czynsz stanowi jedyne źródło dochodu, w domach, w których właściciele realności częstokroć sami wykonują różne reperacje, oraz których dochody z czynszów nie wystarczają nawet na pokrycie wydatków, okoliczności te uwzględniono przy ocenianiu wartości takich mieszkań i lokali, a nie przyjmowano wartości tychże tak jak gdyby były wynajęte.

III. Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realnoścl m. Krakowa i gmin przyłączonych, odbyte dnia 14 maja 1927 r. domaga się bezzwłocznego uchylenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29-go grudnia 1926 r. Nr. 128 dz. u. poz. 756 wstrzymującego do 1-go lipca 1927 r. podwyżkę komornego od mieszkań jednopokojowych, będącego jaskrawem naruszeniem prawa własności, oraz krzywdzącego i rujnującego byt właścicieli realności o drobnych mieszkaniach.

IV. Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych, odbyte dnia 14 maja 1927 r. jaknajenergiczniej, z oburzeniem protestuje przeciw jakiemukolwiek projektowi dalszego ograniczania prawa własności realnej, oraz wstrzymania podwyżek komornego, w szczególności przeciwko projektowi Ministra Robót Publicznych p. Moraczewskiego, co do zawieszenia i obniżenia kwartalnych podwyżek od lokali i odebrania właścicielom domów dochodu z komornego ponad 80% procent, a to z uwagi, że tego rodzaju projekt dąży świadomie do zupełnego zniszczenia prywatnej własności i jej socjalizacji. Walne Zgromadzenie domaga się uchylenia i stopniowej likwidacji obowiązującej ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11-go kwietnia 1924 r. Nr. 39 dz. u. poz. 406 uniemożliwiającej i tamującej wszelki ruch budowlany i remont walących się domów — powiększającej z dniem każdym bezrobocie i pozbawiającej w zastraszający wprost sposób ludność dachu nad głową.

V. Z uwagi, że wielu lokatorów czynszów nie płaci, względnie że czynsze są nieściągalne, właściciele domów często z prawa eksmisji nie korzystają, a mimo tego właściciele realności mają płacić z takich mieszkań podatek od nieruchomości, domaga się Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych, odbyte dnia 14 maja 1927 r. zmiany ustawy w tym kierunku, aby w takich wypadkach podatek od nieruchomości został odpisany.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego, zamknął prezes o godzinie 9·30 wieczorem, dziękując obecnym za tak liczny udział.

Doroczny Walny Zjazd delegatów Związku Zrzeszeń własności nieruchomej miejskiej w Polsce

odbędzie się w Warszawie w dniach 19 i 20 czerwca 1927 r. z następującym porządkiem dziennym:

1) Uroczyste nabożeństwo za powodzenie prac Zgromadzenia.
2) Otwarcie i zagajenie Walnego Zgromadzenia.
3) Wybór Prezydjum i Komisyj Zgromadzenia.
4) Powitanie Zgromadzenia i odczytanie depesz.
5) Referaty w sprawie projektów dotyczących zmiany prawodawstwa mieszkaniowego w Polsce.
6) Sprawozdanie:
   a) z działalności Zarządu Związku,
   b) kasowe i zatwierdzenie budżetu na 1927 r.,
   c) Redakcji i Administracji „Miasta Polskiego“ i zatwierdzenie budżetu na 1927 r.,
   d) Komisji Rewizyjnej.
7) Wybory 24 członków nowego Zarządu i 6 zastępców na miejsce ustępujących.
8) Wybory 3 członków i 2 zastępców Komisji Rewizyjnej.
9) Wybory 5 członków Sądu Rozjemczego.
10) Referat w sprawie opodatkowania nieruchomości i kredytów budowlanych.
11) Referat w sprawie wyborów do Izb Ustawodawczych.
12) Referat w sprawie Samorządu.
13) Izby Własności Nieruchomej.

Ze względu na ważność sprawy, wyjadą na Zjazd jako delegaci naszego Towarzystwa pp.: prezes Dr. Mussil, wiceprezes Dr. Bakałowicz i inż. Skowron.

Sprawy skarbowe.

Terminy składania zeznań i płatności podatków w czerwcu 1927 roku.

1. Podatek dochodowy od uposażeń. Podatkowi temu podlegają uposażenia począwszy od zł 2·500·— rocznie. Podatek płatny jest w 7 dni po dokonaniu potrącenia. Podatek należy wpłacać w kasie skarbowej z dołączeniem wykazu potrąceń, względnie odpisu listy płacy.

2. Podatek przemysłowy (obrotowy): a) przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji, przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa obowiązane do ogłaszania sprawozdań, a obowiązane do składania zeznań, winni do dnia 15-go czerwca 1927 r., względnie w terminie ulgowym do dnia 29-go czerwca 1927 r. wpłacić do kasy skarbowej (ul. Wiślna) zaliczkę na podatek od obrotu, osiągniętego w maju 1927 r.;

b) płatnicy niższych kategorji, jak również samodzielne wolne zajęcia zawodowe, jak lekarze, dentyści, weterynarze, felczerzy, adwokaci, notarjusze, obrońcy sądowi, architekci, inżynierowie i inni technicy, wpłacić obowiązani byli według art. 56 ustawy o podatku przemysłowym najpóźniej do 15 maja 1927 r., względnie w terminie ulgowym do 29 maja zaliczkę w wysokości co najmniej $^1/_5$ wymierzonego podatku za 1926 r.;

c) rękodzielnicy VIII kategorji pracujący przy pomocy najwyżej jednej siły najemnej lub jednego członka rodziny, wolni są od opłaty podatku przemysłowego, wobec czego żadnych zaliczek nie płacą;

d) rękodzielnicy VIII kategorji pracujący bez wszelkiej pomocy (t. j. bez pomocy sił najemnych pomocniczych i bez pomocy członków rodziny) nie wykupują ani świadectwa przemysłowego, ani nie płacą podatku przemysłowego (obrotowego).

3. Podatek gruntowy płatny w 2 ch równych ratach półrocznych: między 15 lutym a 15 marcem 1927 r. tudzież między 15 październikiem a 15 listopadem 1927 r.

4. Podatek od szyldów, reklam itp. Termin płatności I szej raty za I-sze półrocze 1927 r. był do 31-go marca 1927 r., względnie w terminie ulgowym do dnia 14-go kwietnia 1927 r.

5. Podatek od lokali za II-gi kwartał 1927 r. płatny jest do dnia 31 maja 1927 r., względnie w terminie ulgowym do dnia 14 czerwca 1927 r. Podatek ten wynosi 8% od czynszu podstawowego z czerwca 1914 roku.

6. Podatek od nieruchomości za I-szy kwartał 1927 r. płatny jest w ciągu maja, względnie w terminie ulgowym do dnia 14-go czerwca 1927 r. Podatek ten wynosi w 1927 r. 8% od każdoczesnego komornego. Do podatku tego dopłaca się 10% dodatku, a nadto na rzecz gminy 50%.

7. Podatek wodociągowy. 4% od czynszu podstawowego z czerwca 1914 r. płatny był za I szy kwartał 1927 r. do dnia 15 kwietnia 1927 r., względnie w terminie ulgowym do 29-go kwietnia 1927 r.

W sprawie podatku obrotowego za 1926 r. oraz zaliczek na 1927 r. wydało Ministerstwo Skarbu okólnik, według którego:

a) różnicę między kwotą wymierzonego podatku od obrotu za 1926 r. a ustawowemi zaliczkami (wpłacanemi w 1926 r.) można zapłacić bez ustawowych kar za zwłokę w 2 równych ratach: do 20 maja i 15-go czerwca 1927 r. włącznie (termin ulgowy 14-dniowy nie ma tu zastosowania);

b) termin wpłaty zaliczek (według art 56 zaliczka za I szy kwartał 1927 r. płatną była do 15-go maja, względnie 29-go maja 1927 r., za II-gi kwartał 1927 r. do 15-go lipca, względnie 29-go lipca 1927 r.) został również przesunięty, a mianowicie: zaliczka za I-szy kwartał 1927 r. płatna jest do 15 go lipca 1927 r., zaliczka za II-gi kwartał 1927 r. do 15 sierpnia 1927 r. włącznie (terminy ulgowe 14 dniowe w tym wypadku nie mają zastosowania).

W razie niewpłacenia w powyższych terminach zaliczek, traci płatnik prawo do powyższych ulg, a należne kwoty wraz z karami za zwłokę zostaną w drodze egzekucji bezzwłocznie pobrane.

W sprawie wypowiadania stosunku służbowego dozorcom domowym.

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji z dnia 12 lutego 1927 r., regulujące warunki pracy i płacy dozorców domowych na rok bieżący, w wielu zasadniczych punktach, zmienia sposób wypowiadania i rozwiązania stosunku służbowego z dozorcami domowymi. Swego czasu podaliśmy w „Czasopiśmie", dokładne wskazówki dotyczące sposobów wypowiadania i do nich odsyłamy Sz. Czytelników. Obecnie podajemy główne zmiany zaprowadzone ostatniem orzeczeniem.

Zasadniczą zmianę wprowadza § 5 powołanego orzeczenia, ze względu na jego ważność podajemy go poniżej w dosłownym brzmieniu:

„§ 5. Rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić za 6-cio miesięcznem wypowiedzeniem, przez którąkolwiek stronę z dniem 1-go każdego miesiąca. Koniec 6-cio miesięcznego terminu wypowiedzenia nie może przypaść na 1-go grudnia, 1 stycznia, 1 lutego i 1 marca.

Wypowiedzenie nastąpić nie może tylko w tym wypadku przez właściciela realności, jeżeli tenże zalega z zapłatą dozorcy domu, należnego mu w myśl niniejszego orzeczenia wynagrodzenia."

Przepis ten, że wypowiedzenie nastąpić może tylko w tym wypadku o ile właściciel nie zalega zapłatą wynagrodzenia, jest bardzo ważnym i poprzednie orzeczenia nie znały go zupełnie.

W myśl zatem wyżej przytoczonego § 5 orzeezenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 12/II 1927 r., wypowiadać można bez podania powodów na 6 miesięcy naprzód. Wypowiedzenia takie należy wnosić do Sądu powiatowego cywilnego. Wypowiedzenie stosunku służbowego należy połączyć z wypowiedzeniem mieszkania służb (art. 2 ust. 1 lit. e i ust. 2. Ustawy o ochronie lokatorów) przyczem koniec 3 miesięcznego terminu wypowiedzenia mieszkania służbowego, musi przypaść na koniec kwartału kalendarzowego. W wypadkach uzasadniających natychmiastowe rozwiązanie stosunku służbowego (§ 6 orzeczenia) należy wnosić odpowiednio umotywowane podania do Komisji Rozjemczej przy Inspektoracie Pracy w Krakowie, ul. Siemiradzkiego 16.

Mieszkanie służbowe zaś, dochodzić można drogą skargi o oddanie w posiadanie, lub też drogą wypo-

wiedzenia na 3 miesiące naprzód z art. 2 ust. o ochr. lokatorów. Przyczem zaznaczyć należy, że ostatnia praktyka sądowa stoi raczej na stanowisku wypowiedzeń z art. 2 ust. o ochr. lokat.

Zwracamy zatem uwagę Sz. Członków na te przepisy, zaś we wszystkich wypadkach wątpliwych, radzimy przed wniesieniem wypowiedzenia, zasięgać porady w biurze Towarzystwa. *Nart.*

Z powodu kradzieży wodomierzy.

Zarząd wodociągu miejskiego zwraca uwagę właścicielom realności i zakładów przemysłowych na konieczność dobrego zamykania miejsca pomieszczenia wodomierzy w celu ochrony ich i metalowych sąsiednich wentyli przed kradzieżą, które często się zdarzają szczególnie w dzielnicach położonych na obwodzie miasta. Brak wodomierza i części skradzionych urządzeń wodociągowych powoduje nietylko stratę dla gminy i właścicieli realności, ale też uniemożliwia kilkudniową dostawę wody. Uprawnieni do odczytywania wodomierzy i czynności przy wodomierzach pracownicy Gminy zaopatrzeni są w legitymacje Zarządu wodociągu.

Wysokość stawek procentowych
pobierać się mających przez instytucje finansowe.

Według rozporządzenia Ministerstwa Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 9-go kwietnia 1927 r. Nr. 40. dz. u. poz. 359 wolno instytucjom finansowym począwszy od 15-go kwietnia 1927 r. pobierać procenta w wysokości 13% w stosunku rocznym, oprócz 1% prowizji rocznie. *Fem.*

Sprawozdanie z posiedzeń Wydziału poszczególnych komisyj i interwencji.

Dnia 14 grudnia 1926 r. odbyło się posiedzenie Wydziału z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawa skrzynek na popiół i śmieci i sprawozdanie z konferencji odbytej w Magistracie dnia 9 grudnia 1926 r.
4. Sprawa przypisu podatku wodociągowego na rok 1927 i sprawozdanie z przebiegu konferencji odbytej w Magistracie dnia 9 grudnia 1926 r.
5. Wdrożenie kroków o uwolnienie od podatków tych mieszkań, z których właściciele realności nie otrzymują czynszu, jak np. z mieszkań zajmowanych przez t. zw. bezrobotnych.
6. Sprawozdanie komisji wybranej dla sprawy projektu o Izbach własności nieruchomości miejskiej.
7. Wnioski członków.

Po załatwieniu spraw bieżących i odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia Wydziału, inż. Skowron złożył sprawozdanie z konferencji odbytej w Magistracie w sprawie skrzynek na popiół i śmieci.

Sprawę przypisu podatku wodociągowego, wyczerpująco omówił oraz złożył sprawozdanie z konferencji w Magistracie z dnia 9 grudnia 1926 r., Prezes Dr. Mussil.

Wydział uchwalił wszcząć dalsze energiczne kroki w tej ważnej sprawie. Odnośnie do uwolnienia od podatków tych mieszkań, z których lokatorzy nie płacą czynszu, postanowiono zwrócić się do Zarządu Związku stowarzyszeń w Warszawie z prośbą o poczynienie odpowiednich starań.

Punkt 6 porządku dziennego referował wiceprezes Dr. Bakałowicz i odczytał memorjał o projekcie ustawy o Izbach własności nieruchomości miejskiej, który obecni jednogłośnie przyjęli.

Następne posiedzenie Wydziału odbyło się dnia 21 grudnia 1926 r.

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawozdanie z przebiegu konferencji odbytej w Magistracie dnia 17 grudnia 1926 r. w sprawie skrzynek na popiół i śmieci i powzięcie uchwały w tej sprawie.

Po dłuższem omówieniu sprawy skrzynek przez Prezesa, wybrano delegatów Towarzystwa w osobach pp. wiceprezesów Dr. Bakałowicza i Bochenka oraz p. Pezdańskiego, do komitetu mającego się zawiązać wspólnie z Tow. właścicieli realności W. Krakowa.

Celem skonstatowania jakości zaoferowanych skrzynek, Wydział postanowił na wniosek Prezesa, zasięgnąć opinji znawców.

Na posiedzeniu Wydziału w dniu 18 stycznia 1927 r. porządek dzienny był następujący:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Inicjatywa Związku Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości w Warszawie, w sprawie ewentualnego zwołania wiecu protestacyjnego, przeciwko nowemu pogwałceniu Konstytucji, przez przedłużenie zawieszenia podwyżek komornego od mieszkań składających się z jednego pokoju, lub pokoju i kuchni, oraz przeciwko projektowi dalszego ograniczenia w rozporządzaniu własnością nieruchomą.

4. Sprawa zmienionego projektu ustawy o Izbach własności nieruchomej miejskiej.
5. Wnioski członków.

Wydział uchwalił wysłać do Prezydenta RP., Przedstawicieli Rządu i ciał ustawodawczych telegramy protestacyjne przeciwko zamierzonemu projektowi dekretu, w sprawie walki z lichwą mieszkaniową i wszcząć w tej sprawie dalsze energiczne kroki.

Wobec usprawiedliwionej nieobecności na posiedzeniu referenta projektu ustawy o Izbach własności nieruchomej miejskiej, wiceprezesa Dra Bakałowicza, Prezes zdjął ten punkt obrad z porządku dziennego. Następnie uproszono Prezesa, by na wiec mający się odbyć w Warszawie w dniu 23 stycznia 1927 r. imieniem Towarzystwa wyjechał.

Najbliższe posiedzenie Wydziału odbyło się dnia 27 stycznia 1927 r.

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawozdanie z przebiegu wiecu odbytego w Warszawie w dniu 23 stycznia 1927 r.
4. Sprawa zwołania Wiecu w Krakowie.
5. Sprawa zmienionego projektu ustawy o Izbach własności nieruchomej miejskiej.
6. Odpowiedzi na listy Towarzystwa właścicieli realności W. Krakowa.
7. Wnioski członków.

Prezes złożył sprawozdanie z przebiegu wielkiego wiecu odbytego w Warszawie dnia 23 bm.

Odnośnie do zwołania wiecu protestacyjnego w Krakowie, Wydział uchwalił wstrzymać się aż do czasu ukończenia starań wszczętych przez Zarząd Związku Stowarzyszeń w Warszawie przeciwko projektowi dekretu o walce z lichwą mieszkaniową.

Sprawę zmienionego projektu ustawy o Izbach własności nieruchomej, przekazano na wniosek wicepr. Dra Bakałowicza specjalnej komisji. List odczytany przez Prezesa a mający być wysłanym do Prezydjum Tow. właścicieli realności W. Krakowa akceptowano. Jako przedstawicieli Towarzystwa, z uwagi na mające nastąpić w najbliższym czasie zwołanie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, wybrano pp. wicepr. inż. Drobniaka, p. Klimczyka i sekretarza Mgr. Nartowskiego.

Na posiedzeniu Wydziału w dniu 8 lutego 1927 rozpatrywano następujące sprawy:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia Wydziału.
3. Sprawa mylnego i niezgodnego wymiaru podatku od nieruchomości.
4. Sprawozdanie komisji dla sprawy projektu ustawy o Izbach własności nieruchomej miejskiej.
5. Wnioski członków.

W sprawie niezgodnego z ustawą wymiaru podatku od nieruchomości, uchwalił Wydział porobić odpowiednie starania, przyczem do interwenjowania w Magistracie upoważniono Prezydjum Towarzystwa.

Sprawę zmienionego projektu ustawy o Izbach własności nieruchomej miejskiej, zreferował wiceprezes Dr. Bakałowicz i odczytał opinje mającą być wysłaną w odpowiedzi na przysłany projekt, którą to opinję wydział jednogłośnie przyjął.

Dnia 22 lutego 1927 r. odbyło się następne posiedzenie Wydziału:

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Przedstawienie przebiegu posiedzenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy dozorców, omówienie doręczonego dnia 15 lutego br. nowego orzeczenia, oraz wybór 2-ch delegatów do Komisji Rozjemczej na na rok bieżący.
4. Zajęcie stanowiska w sprawie podatku wodociągowego i wydanie pouczenia dla członków.
5. Sprawozdanie z przebiegu konferencji, odbytej w Warszawie w sprawie projektu ustawy o Izbach.
6. Wnioski członków.

Odnośnie do spraw bieżących, Prezes omówił dotychczasowe starania poczynione w sprawie uwolnienia właścicieli realności od ponoszenia kosztów oświetlenia, sprawiania żarówek i konserwacji latarń orjentacyjnych i odczytał memorjał w tej sprawie. Następnie Prezes omówił starania poczynione w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, celem uzyskania kredytów dla włascicieli realności na remont domów.

Po złożonem sprawozdaniu z przebiegu Nadzw. Komisji Rozjemczej, uchwalił Wydział poczynić kroki celem wyjaśnienia krzywdzącego i w wielu miejscach niejasnego orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjem.

Jako delegatów Towarzystwa, do Komisji Rozj. na rok bieżący wybrano pp. Michała Klimczyka, sekretarza Mgra Tadeusza Nartowskiego, zaś jako zastępców pp. Józefa Matz-Marskiego i Leopolda Steinmassla.

Odnośnie do płatności podatku wodociągowego, uchwalono umieścić w „Czasopiśmie“ odpowiednie pouczenie dla członków.

Porządek dzienny z posiedzenia Wydziału z dnia 16 marca 1927 r.:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.

3. *a)* Poczynienie kroków celem zmiany Orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalającego warunki pracy i płacy dozorców domowych.
   b) Mylne pouczenie (ogłoszenie) Magistratu.
4. Podstawy wymiaru podatków od nieruchomości i od lokali.
5. Wybór 3-ch członków dla odbywania wspólnych konferencji z Towarzystwem właścicieli realności W. Krakowa.
6. Zmiana podstawy i wysokości potrąceń na wydatki administracyjne i amortyzacje domów odnośnie do zeznania do podatku dochodowego.
7. Wnioski członków.

Po dłuższej dyskusji nad sprawą przekroczenia przez Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą swojej kompetencji, przy sposobności wydawania Orzeczenia na rok bieżący, oraz nad sprawą mylnego ogłoszenia Magistratu, Wydział uchwalił wysłać odpowiednie podania do Ministerstwa Pracy i opieki społecznej w Warszawie i do Magistratu.

W sprawie mylnego wymiaru podatku państwowego od nieruchomości od lokali omówił Prezes dotychczasowe starania. Wydział uchwalił poprowadzić dalsze kroki w Magistracie i Izbie Skarbowej, ewentualnie w Ministerstwie Skarbu.

Odnośnie do 5-go p. p. porządku dziennego przeprowadzono wybory do Komisji międzystowarzyszeniowej i wybrano oprócz Prezesa Dra Mussila, pp. wiceprezesa Dra Bakałowicza, Heggenbergera i inż. Skowrona, zaś jako zastępcę p. Ciechanowskiego.

Posiedzenie Wydziału z dnia 12 kwietnia 1927 r.:

Porządek dzienny:

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawozdanie z pierwszego posiedzenia Komisji międzystowarzyszeniowej w dniu 28 marca 1927.
4. Sprawa nowych nakazów zapłaty na podatek wodociągowy na rok 1927 i opłacanie podatku przez lokatorów.
5. Sprawozdanie kasowe i oznaczenie terminu zwyczajnego dorocznego Walnego Zgromadzenia i porządek dzienny.
6. Wnioski członków.

Sprawozdanie z posiedzenia Komisji międzystowarzyszeniowej złożył wiceprezes Dr. Bakałowicz.

Odnośnie do sprawy podatku wodociągowego, po dłuższej dyskusji postanowiono poczynić starania wspólnie z Tow. właścicieli realności W. Krakowa.

Następnie skarbnik Towarzystwa p. Leopold Honkiszewski, złożył sprawozdanie kasowe za rok ubiegły.

Termin zwołania Zwyczajnego dorocznego Walnego Zgromadzenia, postanowiono pozostawić do decyzji Prezydjum Towarzystwa.

Nowa ustawa stemplowa.

(Ciąg dalszy).

Rachunki mające na celu jedynie poinformowanie odbiorcy o cenie towaru, tak zwane rachunki pozorne (pro forma) wolne są od opłaty stemplowej. — Należytość stemplowa od wyciągów z rachunków bieżących wynosi 20 gr. Opłatę stemplową od rachunków uiszcza się przez naklejenie znaczków stemplowych, które się kasuje przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu, lub przez przepisanie datą skasowania, oraz nazwiskiem lub firmą kasującego.

Rachunki do zł 20 są wolne od opłaty stemplowej.

Należytość stemplowa od rachunków wynosi:

od zł.	20·—	do zł.	50·—	=	10	gr.
„ „	50·—	„ „	100·—	=	20	„
„ „	100·—	„ „	150·—	=	30	„
„ „	150·—	„ „	200·—	=	40	„
„ „	200·—	„ „	250·—	=	50	„
„ „	250·—	„ „	300·—	=	60	„
„ „	300·—	„ „	350·—	=	70	„

itp. od każdych pełnych lub zaczętych zł. 50·— wynosi opłata stemplowa 10 gr., a zatem od każdej pełnej setki po 20 gr., a od każdego pełnego tysiąca po zł. 2-

a) Od sumy należności jeżeli bądź sprzedający, bądź nabywca zawarł umowę sprzedaży w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu, lub ustawowo zwolnionego od tego podatku, z wyjątkiem przypadków kupna lasu na wyrąb. opłata wynosi 0·2%.

b) Od sumy należytości w innych przypadkach opłata wynosi 1%.

Do pism wyżej określonych należą: rachunek, potwierdzenie odbioru towaru, wymieniające zarazem należności za towar, potwierdzenie odbioru cen sprzedaży z zaznaczeniem, że otrzymano ją za dostarczone towary i t. p.

Postanowienia powyższe stosuje się również do pokwitowania, którem sprzedawca potwierdza odbiór ceny sprzedaży, otrzymanej zgóry (przy zawarciu umowy lub przed rozpoczęciem jej wykonania). Art. 72.

W art. 73 wymienione są przypadki, w których umowy nie podlegają opłacie stemplowej. Np. a) należności nieprzewyższające Zł. 20. b) Rachunki aptekarzy umieszczane na receptach lub na odpisach recept załączonych do lekarstw.

Opłatę obowiązany jest uiścić wystawca i to przed doręczeniem odnośnego pisma odbiorcy.

Kara za nieuiszczenie opłaty stemplowej na rachunkach i pokwitowaniach w należnej sumie, we właściwym terminie i w prawidłowy sposób wynosi 25-krotną wysokość należnej opłaty stemplowej. Art. 74.

D) Należytość od papierów wartościowych:

a) od sprzedaży akcji, kuksów lub innych papierów wartościowych o niestałem oprocentowaniu — opłata wynosi 0.2%,

b) od sprzedaży papierów wartościowych o stałem oprocentowaniu. opłata wynosi 0.05%.

Jeżeli jednak obaj kontrahenci wykonują czynności bankierskie, to stopa wynosi w przypadkach, przewidzianach w punkcie a) 0.05%, w przypadkach przewidzianych w punkcie b) 0.01%. Art. 79.

Kara za nieuiszczoną opłatę stemplową w należnej sumie, we właściwym terminie i w prawidłowy sposób, wynosi 25-krotną wysokość należnej opłaty stemplowej.

E) Należytość od umów tyczących się praw rzeczowych na rzeczy cudzej:

a) od umów stwierdzających umowę o ustanowienie względnie o przeniesienie:

1) służebności gruntowej,
2) prawa użytkowania,
3) prawa używania lub mieszkania, albo służebności ograniczonej,
4) ciężaru rzeczowego o ile nie mają zastosowania przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn, opłata wynosi 1% od wartości prawa na rzeczy cudze;

b) od umów tyczących się nieruchomości położonej zagranicą opłata wynosi 0.1%;

c) od umów o ustanowienie zastawu lub hipoteki tytułem kaucji opłata wynosi 0.1% od sumy kaucji;

d) od umowy o ustanowienie kaucji:

1) na zabezpieczenie kredytu wekslowego,
2) służbowej,
3) na zabezpieczenie prawidłowego wykonania obowiązków opiekuna lub kuratora,
4) kaucji, zapobiegającej uchyleniu się obwinionego od śledztwa i kary,
5) kaucji na zabezpieczenie należności ubocznej (odsetek za zwłokę, kosztów sądowych i t. p.) przy wierzytelności, wynikającej z pisma, podlegającego opłacie, jeżeli opłatę od tego pisma uiszczono,
6) kaucji na zabezpieczenie wierzytelności, mogących wyniknąć z otwartego kredytu opłata wynosi Zł 3, art. 82.

F) Należytość od umów tyczących się dzierżawy i najmu rzeczy:

1) od umów o dzierżawę lub najem rzeczy, przedłużenie takiej umowy albo przelew (cesję) praw dzierżawy lub biorącego w najem opłata wynosi 1% od wartości zobowiązań dzierżawcy lub biorącego w najem, względnie cesjonarjusza,

2) od umów o dzierżawę lub najem nieruchomości położonej zagranicą opłata wynosi Zł 3,

3) od umów o najem skrzynki depozytowej (safe) lub o przedłużenie najmu, opłata wynosi 10% od umówionej ceny za cały czas trwania stosunku najmu, bez względu na to, czy została zawarta pisemnie czy ustnie. Art. 88 i 89.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Różne informacje.

1. Cena prądu elektrycznego za 1 kilowat godzin wynosi 50 gr. i 5 gr. na bezrobotnych, razem 55 gr.

Ceny gazu. Przy zużyciu do 25 m³ gazu w miesiącu (jednym okresie) wynosi 39 groszy za 1 m³, przy konsumpcji zaś przekraczającej 25 m³ cena każdego następnego metra sześc. wynosi 30 gr. za 1 m³.

2. Opłata za wywóz jednej skrzynki popiołu i śmieci wynosi 35 gr., za jeden wóz Zł. 10·50.

Należytość za wywóz nieczystości kloacznych wynosi w dzień Zł. 9·—, w nocy Zł. 13·50 za 1 m³.

3. Właściciele domów i administratorowie ubezpieczajcie domy od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Zwracamy uwagę na artykuły na str. 7 Nr. 72 i str. 7, Nr. 73 „Czasopisma".

ANTENY.

Przed udzieleniem lokatorowi zezwolenia na umieszczenie anteny, należy żądać wykazania się policą ubezpieczeniową gwarantującą właścicielowi realności ochronę przed ewentualnemi pretensjami osób trzecich. (Patrz artykuły w „Czasopiśmie" Nr. 1/95, str. 7 i Nr. 2/96, str. 8). Bliższych wyjaśnień udziela się w biurze Towarzystwa.

Napraw swoje urządzenia wodociągowe, a unikniesz opłat za zmarnowaną wodę.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.